

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ. 8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Προηγούμενως ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Ἡπείρῳ, περὶ τῶν ἀνακρίσεων εἰς ἃς προβαίνει ὁ Βαλῆς καὶ πῶς δέον αὐταὶ νὰ γίνωνται, διότι ὁ κόσμος ἐδῶ εἶνε φοβισμένος καὶ δὲν τολμᾷ, ὅταν διαταχθῇ ἀνάκρισις ἐναντίον ἐνὸς διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, δικαστικοῦ ἢ στρατιωτικοῦ, νὰ καταθέσῃ ὅσα γνωρίζει διότι εἶνε βέβαιος ὅτι ὁ μὲν ὑπάλληλος ἐναντίον τοῦ ὁποῦ ἐνεργεῖται ἀνακρίσεις θὰ μείνῃ ἀτιμώρητος, ὁ δὲ καταθέτων ἐναντίον θὰ ὑποστῇ βραδυτέρον πολλὰς καταδιώξεις, ἀνακρίσεις καὶ καταπιέσεις· ὑπέδειξα μάλιστα ὅτι ὁσάκις ὁ Βαλῆς θέλει νὰ μάθῃ ἐὰν εἶνε ἀληθὴ ὅσα γράφονται καὶ λέγονται περὶ τινος ὑπαλλήλου, δὲν πρέπει νὰ στέλλῃ ἐπισήμως ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον ἀλλὰ ἐμπιστον ἀνθρώπον τοῦ ὅστις μυστικῶς νὰ πληροφοροῖται περὶ τῶν ἀδικιῶν καὶ τῶν καταπιέσεων, περὶ τῶν τυραννιῶν τὰς ὁποίας ὑφίσταται ὁ χριστιανικὸς τῆς Ἡπείρου πληθυσμός. Εὐτυχῶς ἀπὸ τινων ἡμερῶν εὐρίσκεται ἐν Ἡπείρῳ ἰδιαίτερος ὑπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου, φέρων τὸν τίτλον πασᾶ, ὅστις ἔχει ἐντολὴν νὰ περιέλθῃ ὁλόκληρον τὴν Ἡπειρον καὶ ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον μεταβαίνων νὰ ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Χωρὶς ὅμως νὰ εἶμαι προφήτης τολμῶ νὰ εἶπω, ὅτι καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ πασᾶ τούτου θὰ ἀποτύχῃ διότι κανεὶς δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ προσέλθῃ καὶ καταθέσῃ τὴν ἀλήθειαν. Μάλιστα ἔμαθον ὅτι, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀργυροκάστρου, αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἀπέστειλαν εἰς ὅλα τὰ χωρία τὰ ὁποῖα ἐμελλε νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Σουλτάνου, ἀνθρώπον ὅστις εἰδοποιεῖ τοὺς χωρικοὺς «νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Σουλτάνου ὅτι εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰς διαφορὰς ἀρχὰς καὶ δὲν ἔχουν κανέν παράπονον, ἄλλως θὰ τιμωρηθῶν αὐστηρῶς». Τί ἐπραξαν οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ὁ πασᾶς δὲν γνωρίζω. Δὲν ἐπιδέχεται ὅμως ἀμφιβολίαν ὅτι φοβούμενοι μὴ πάθωσι χειρότερα ἀπήντησαν σύμφωνα μετὰς ἀπειλὰς τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ Ἀργυροκάστρου. Τὸ δὲ χεῖριστον πάντων, ἡ πληροφορία αὕτη μετεδόθη καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας καὶ τοιουτοτρόπως ἕκαστος ἀπὸ τῶν ἡρχισε νὰ λαμβάνῃ τὰ μέτρα του καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε παρὰ πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἐὰν τυχὸν ἐρω-

τηθῇ, ἐνῷ ἐὰν δὲν ἐφοβεῖτο τίποτε ἤθελε καταθέσῃ «ὅτι ἐν Ἡπείρῳ ἕκαστος ὑπάλληλος, ἕκαστος χωροφύλαξ εἶνε δευτερός Σουλτάνος, ὅτι οὔτε νόμος οὔτε ἀσφάλεια ὑπάρχει, οἱ κάτοικοι καταπιέζονται καὶ πωλοῦνται τὰ ὑπάρχοντά των πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων καὶ ἐξαναγκάζονται τοιουτοτρόπως νὰ φεύγωσιν ἐξ Ἡπείρου ὅσοι δύνανται». Δὲν κακίζω κανένα διότι δὲν ἔχει τὴν τόλμην καὶ τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ τοιαῦτα λόγια, διότι καὶ ἐγὼ ὅστις μετὰ τόσου θάρρους γράφω ταῦτα ἵνα δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν «Φωνήν», ζήτημα εἶνε ἐὰν θὰ ἡδυνάμην νὰ τὰ εἶπω ἐλευθέρως ἐνώπιον Τούρκου ὑπαλλήλου χωρὶς νὰ ἔχω ἐξησφαλισμένην ἀμέσως τὴν ἐξ Ἡπείρου φυγὴν μου. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι πρὸ 3—4 ἐτῶν ἐπεσκέφθη τὴν Ἡπειρον μία ἄλλη Σουλτανικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν πασάδων καὶ ἄλλων ἀκολούθων. Κήρυκες εἶχον ἀποσταλῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ διάφορα χωρία καὶ προσεκάλουν τοὺς κατοίκους νὰ ὑποβάλωσι δι' ἀναφοράς τῶν τὰ παράπονα. Τινὲς προσήλθον καὶ ἐπέδωκαν ἀναφοράς δι' ὅλως ἀσημάντους αἰτίας, οὐδεὶς δὲ διὰ τὴν γενικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν. Εἰς Ἰωάννινα μάλιστα ἐτοποθέτησαν δύο κιβώτια ταχυδρομικά εἰς τὴν ἀγορὰν ὅπως προσέρχωνται οἱ πολῖται καὶ ρίπτωσι τὰς ἀναφοράς, ἀλλὰ ὁ τότε διοικητὴς Χιζῆς ἐτοποθέτησεν ἀπέναντι τῶν κιβωτίων κολαούζους οἱ ὁποῖοι ἐβλεπον ποῖος εἶχε τὴν τόλμην νὰ ρίψῃ ἀναφοράν. Ὁ τρόπος δ' οὗτος τῆς κατασκοπείας ἀπῆλπισε πάντας καὶ ἀπέσχον παντὸς διαδήματος. Περιττὴ δὲ ἐντελὴς εἶνε ἡ ἐξέτασις τῆς καταστάσεως τῆς Ἡπείρου ὅταν διαπράττωνται τοσαῦτα ὅργια καὶ δὲν διορθοῦνται, ὅταν βλέπωμεν τὰς ἐν Πάργῃ καὶ Μαργαριτίφ ἀρχὰς ἀθέμιτα μέσα μεταχειριζόμενας πρὸς ἀποπλάνησιν μιᾶς νεάνιδος περὶ ἧς εἰς προηγούμενον φύλλον ἔγραψαμεν, τὰς ἀρχὰς Φιλιπιάδος καταπιέζουσας διαρκῶς ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν τοὺς κατοίκους, τὸν μουδέρην Ζίτσην καὶ τὰς ἀρχὰς χωροφυλακῆς διὰ τὴν παραμικρὰν ἀφορμὴν ἀρπάζοντες χρήματα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ ὅτι, ὅτε μὲν θὰ ἀποστελῶσιν αὐτοὺς εἰς τὰς φυλακὰς ὡς λησταποδόχους ἄλλοτε δι' ἄλλας αἰτίας, ὅταν βλέπωμεν τὴν τυραννίαν ἐπραξαν οἱ εἰσπράκτορες εἰς Συρράκον τί πλιατσικολογήματα γίνονται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἐν Κονίστῃ πρὸς ἀπόδοσιν δικαιοσύνης περὶ ἧς ἔχουσιν ὑποχρέωσιν καὶ ἀπὸ τοὺς νόμους καὶ ἀπὸ τὰς διατάγας τοῦ Σουλτάνου, ὅταν βλέπωμεν ὅτι ἐκτὸς τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων προέκυψε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἑτέρα μαστιγὴ ἡ τῶν σουμπασάδων ἢ δεκατιστῶν αἰτίνας πολυλῶς καὶ ποικιλοτρόπως καταπιέζουσι τὸν τόπον. Καὶ ταῦτα, καὶ πολλὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἀπέχομεν νὰ ἀναγράψωμεν, διαπράττονται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνευ δυνατῆς διο-

θώσεως, ἀνευ τάσεως πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀδικουμένων ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου, τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τῆς Ἡπείρου.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

6 Ὀκτωβρίου 1899.

Οἱ εἰσπράκτορες καὶ τὰ κατορθώματά των.—Τί λέγει ὁ νόμος καὶ τί κάμνουν αὐτοί.—Τί ἐποφέρει ὁ κόσμος.

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσεται εἰς τὰς στήλας τῆς Ἀξ. ὑμῶν ἐφημερίδος τὰ κατωτέρω:

Πρὸ πολλοῦ ἡ Σεβ. Αὐτοκρ. Κυβέρνησις πρὸς εὐκολωτέραν εἰσπραξίν των αὐτοκρ. φόρων, καὶ δὴ τῶν καθυστερουμένων, διώρισεν εἰσπράκτορας Ὀθωμανοὺς καὶ Χριστιανοὺς, οἱ διορισθέντες ὅμως εἰσπράκτορες καὶ δὴ οἱ τοῦ Ζαγορίου ἀντὶ νὰ φροντίζουν ὅπως ἡ εἰσπραξὶς διεξαχθῇ ταχέως καὶ συμφώνως τοῖς νόμοις, φροντίζουν μόνον διὰ τὴν ἀτομικὴν των καλοπέρασιν καὶ καθίστανται λίαν ἐνοχλητικοὶ καὶ ἐπιζημία εἰς τὰ χωρία ὅπου μεταβαίνουσιν πρὸς εἰσπραξίν, καθὼς πολλάκις τοῦτο τ' ἀπέδειξε καὶ ἡ Ἀξ. ὑμῶν ἐφημερίς, ὅχι μόνον δὲν εἰσπράττουσιν ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς τὰ χωρία, ἀλλὰ καὶ κάθηνται ὑπὲρ τὸ δέον εἰς τὰ χωρία τρώγοντες καὶ πίνοντες εἰς βάρος τῶν Κοινοτήτων, οὔτε ὁβολὸν δὲν ἐννοοῦν νὰ πληρώσουν ὅταν ἀπέρχονται, ὅχι μόνον δι' αὐτοὺς ἀλλ' οὔτε καὶ διὰ τὰ ζῶα των. ἐνῷ ρητῶς λέγει καὶ τὸ 28ον ἄρθρον τοῦ περὶ εἰσπράξεων νόμου ὅτι «οἱ εἰσπράκτορες καὶ ἀρχιεἰσπράκτορες ἐν γένει οἱ λαμβάνοντες ὄψεσιν ἐδώδιμα καὶ ἄλλα πράγματα ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν εἰς ἃ μεταβαίνουν τιμωροῦνται συμφώνως ταῖς διατάξεσιν τοῦ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ προσαρτωμένου 111 ἁρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου».

Τὸ ἄρθρον 111ον λέγει: «Οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι, οἱ ὑπηρετοὶ αὐτῶν, οἱ κλητῆρες, οἱ χωροφύλακες, οἱ ἔμμοθοι ἀπλοὶ στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοί, ἐὰν κατὰ τὴν διὰ τὰς αὐτῶν καταλῶσιν εἰς οἰκίαν τινα καὶ λάβωσιν διὰ τῆς βίας ὄψεσιν τροφὰς δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὰ ζῶα αὐτῶν ἀφοῦ ἀποτίσωσιν τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τοὺς κυρίους των καὶ ἀποπεμφθῶσιν τῆς ὑπηρεσίας φυλακίζονται ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα κατ' ἐλάχιστον, ἐπὶ ἑκατὴν κατὰ μέγιστον ὅρον. Ἄν δὲ τοιοῦτον ἀποτιμῇ κατὰ τὴν διὰ τὰς αὐτῶν στρατιωτικὴν τάγμα-τος τότε οἱ ἀξιωματικοὶ σὺν τῇ ἀποδόσει τῆς ἀξίας παύονται καὶ φυλακίζονται ἐπὶ ἑξ μῆνας μέχρι τριῶν ἐτῶν».

Ὅθεν ἀπέναντι τοσούτων αὐστηρῶν διατάξεων τοῦ νόμου, οἱ κ. εἰσπράκτορες ἀντὶ νὰ συμφωνῶσιν αὐτοῖς ὅχι μόνον δὲν πληρώνουσιν τὸ αὐτὸν ἐξόσον ὡς καὶ τῶν ζώων των, ἀλλὰ προβαίνουσιν ἀκόμη καὶ εἰς ἄλλας παρανομίας ἀπατήσεις, ἥτοι ὅπως ἡ κοινότης τοῦ παραχωρήσει καὶ ἰδιαίτερον κατάλυμα, μὴ παραδεχόμενοι ἐκεῖνο τὸ κατάλυμα τὸ ὅποτον ἔχει πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀποκλειστικῶς ἡ κοινότης διὰ τοὺς βασιλικούς ἀνθρώπους, ἀναγκάζεται δὲ ἡ κοινότης (πρὸ πάντων οἱ Μουχτάρηδες) νὰ πληρώσῃ διὰ καθῆ βραδίαν διὰ τὸν κ. εἰσπράκτορα 10—15 γρόσια διὰ τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο κατάλυμα. Ἐνεκα λοιπὸν τῶν τοιούτων παρανομῶν ἐξόδων γενομένων ἀδικαιολογητῶς παρὰ τῶν εἰσπρακτῶν ἐπὶ ζημία των χωρίων ἐπισωρε-

ονται έξοδα επί εξόδων διά τὰ ὅποια ἀκολουθεῖ ἀργότερα καὶ τὸ λεγόμενον *Χάρτζ δευτέρου* ὅπερ καὶ διανέμεται κατ' ἀνάλογίαν εἰς τοὺς κατοίκους ἐνῶ τὴν σήμερον μὲν καὶ μετὰ βίας οἱ κάτοικοι τοῦ Ζαγορίου ἐξοικονομοῦν τὰ τῆς τροφῆς καὶ τὰ διὰ τοὺς κυβερνητικούς φόρους, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐξοικονομήσουν καὶ τοιαῦτα πρόσθετα καὶ παράνομα έξοδα διὰ τὰ ὅποια πολλάκις ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» ἤγειρε φωνὴν διαμαρτυρίας· ἄξιον δὲ τυγχάνει ἀπορίας πῶς ἡ Σεβ. Διοίκησις δὲν τὰ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν κατοίκων τοῦ Ζαγορίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, διότι τὸ ἴδιον συμβαίνει παντοῦ.

Δὲν θὰ ἔγραφον σήμερον περὶ αὐτῶν τῶν παρανομιῶν ἐὰν τυχαίως δὲν μοὶ εἰδίδετο ἡ κατοικία αὐτῆς· μετέβην εἰς παντοπόλιν νυνὲν ἐνταῦθα ὅπως ἀγοράσω σταφυλὰς, ἀπὸ τοῦ Ζαγορίου ἐκεῖ κατὰ σύμπτωσιν εὐτυχε καὶ γυνὴ τις ἐκ τοῦ χωρίου Φραγκάδων τοῦ Ζαγορίου, ἐδῆγειτο ἐκεῖ τὰ ὅσα ὑποφέρουσι παρὰ τοῦ εἰσπρακτοῦ ὅστις μεταβαίνει πρὸς εἰσπρατὴν τὸν Κυβ. φέρων καὶ ὅστις ἀντὶ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ χωρίου (Κονάκη) μεταβαίνει μόνος του εἰς ἄλλην οἰκίαν καὶ ἀφοῦ καθήσῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ κάμῃ πολλὰ έξοδα, δταν ἀναχωρεῖ δὲν ἐννοεῖ νὰ πληρώσῃ οὐδὲ ὀδολόν, οὕτε διὰ τὴν τροφὴν τοῦ ὅς καὶ τοῦ ἵππου του οὕτε ὅμως καὶ τὴν κατοικίαν του καὶ τὴν πληρώσει τὸ χωρίο «καὶ δι' αὐτὸ τὸ έξοδον ὡς καὶ ἄλλα τοῦ χοργίου μας, μὲ ἐφόρτωσαν, φέτος Χάρτζ δευτέρη πολὺ μεγάλον καὶ μὲ ἀνελόγησε καὶ ἐμένα λέγει ἡ εἰρημένη γυνὴ πολὺ, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχα νὰ πληρώσω ἔφερα σήμερα εἰς τὰ Ἰωάννινα νὰ πωλήσω τὴν τροφὴν τῶν παιδιῶν μου διὰ νὰ ξεκομίσω τὸ χάρτζ δευτέρη, κλαίονσα ἡ δυστυχὴς καὶ κατακλινούσα τὴν Κοινότητα διὰ τὴν ἀδράνειαν.» Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνηνθιζέται ἔκριναι φρόνιμον νὰ φέρω ταῦτα εἰς δημοσίευσιν, ἐλπίζων ὅτι ἡ αὐτοῦ ἐνδοξότης ὁ φιλοδίκαιος ἡμῶν διοικητὴς Ὁσμὰν πασσὰς ὅστις διεκρίθη ἐπὶ αὐστηρότητι τῶν τοιούτων παρανομιῶν πράξων θὰ διατάξῃ τὰ δέοντα πρὸς παραδειγματισμὸν.

Ἀπορῶ ὅμως κ. διευθυντὰ, πῶς τὰ τοιαῦτα καὶ πολλὰ ἄλλα παράνομα δὲν παρέρχονται ἐγκαιρῶς εἰς γνῶσιν ὑμῶν πρὸς δημοσίευσιν, διότι τὰ τοιαῦτα καταχωροῦμενα εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν, μεγάλας ὠφελοῦσι τὸν πόπον εἰς τὴν λαμβάνει αὐτῆς γνῶσιν ὁ γενικὸς διοικητὴς.

Μετὰ τὴν ληστείαν τοῦ Διασχοβετίου ἔλαβον χώραν καὶ ἄλλα πολλὰ ὡς καὶ ἡ ἐξ ἀπρόοπτου μεταβάσις αὐτοῦ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Χασάν Τσάμη, ἐνοχοποιηθέντος διὰ πολλὰς πράξεις καὶ ἡ κατ' οἶκον αὐτῆς ἐφρενα μολύνω ὅτι ἐνοχοποιεῖ αὐτὸν· ἡ τοιαυτὴ ἀξιέπαινος διαγωγή τοῦ γεν. διοικητοῦ μεγάλως εὐχάριστος πάντας ἀνεξαιρέτως καὶ ὅλοι ἐξαιρουσι καὶ ἐπαινέουσιν αὐτὸν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ δεικνύει διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐημερίαν τοῦ δυστυχισμένου τούτου τόπου.

ΕΚ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Μαχθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι τὰ ἐπανελημμένους ἐν ταῖς στήλαις ταύταις γραφέντα περὶ τῆς κοινότητος Νεγιάδων καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐλλείψεων ταύτης εὖρον τέλος ἡχῶ καὶ ἰδοὺ σήμερον προσερχόμεθα νὰ ἐκπράξωμεν τὸν δικαίον ἐπαινον τοῖς κ. κ. Γ. Φούση καὶ Γ. Βουζοπλῇ ἐφόροις τῶν σχολείων διὰ τὸ καλὸν ἔργον ὅπερ γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν καὶ ὅπερ ὤφειλεν ἐκτοτε νὰ ἦτο τετελεσμένον, πλὴν δυστυχῶς ἄλλως ἔδοξε τοῖς πρῶτον ἀρμόδιοις. Τὸ ἔργον ὅπερ βλέπει σήμερον τὸ φῶς εἶνε ἡ μετασκευὴ τῆς οἰκίας τῆς ἀειμνήστου εὐεργέτιδος Ἀγγ. Τσολάκη εἰς Σχολεῖον ἀρρέων καὶ θηλέων τοῦ παλαιῦ καταστάτος ἀρχίστου καὶ ὅπερ καταστρεφόμενον θὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν ὄψιν εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ μοναδικὴν Ἐκκλησίαν ἐν Ζαγορίῳ. Διὰ τοῦ ἔργου τούτου ἀποκτῇ ἡ σχολὴ εὐπρόσωπον καὶ εὐάρετον οἶκον καὶ ἡ πρῶτην κατοικίαν τῆς εὐεργέτιδος ἧτις ἐχρησιμοποιοῖτο εἰς τοὺς τυχεύτας λαμβάνει τὴν ἐμπρέ-

πυσαν θέσιν τῆς. Ἄξιος εὐφρομὴς μνείας τυγχάνει καὶ ὁ κ. Ἀθ. Κίρκας συνδραμὸν τὸ ἔργον. Καλὴ ἀρχὴ καὶ εἴθε ταχέως νὰ ἴδωμεν καὶ ἄλλα ἔργα τῆς συγκοινωνίας ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

Ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ θέρους καὶ πάλιν ἀναφανείσα ἐπικρατοῦς ληστεία ἡ ἀπογυμνώσασα ἦτο διὰ περικαλλὲς Ζαγόριον τὴν ἐστὶν ταύτην τοῦ ἀκραιφνοῦς ἐλληνισμοῦ ἐν λόγοις καὶ ἔργοις συνετέλεσεν εἰς τὴν μὴ ἔλευσιν ἐπαρκῶν ταξιδιωτῶν ὡς πάντοτε συνέβαινε καθ' ὅσον κατὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς συνέρχονται τὰ ἐν τῇ ξηνητάᾳ τέκνα εἰς τὴν φιλιππῆν τῶν πατρίδα ἵνα διὰ τῶν ἐν ταῖς πανηγύρεσι συναθροίσεων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων διασκεδάσεων (ζιὰφρέτια) ὑπὸ τὰς βαρυσκοπίας πλατάνους καὶ πεῦκα καὶ παρὰ τὸ καλλιπρὸν ρεῦμα παρηγορησὶ τὴν πίκρα τῆς ξηνητείας. Ὡς εἶνε πικρὰ αὕτη καὶ μόνον ὁ μὴ δοκιμάσας δὲν γνωρίζει ταύτην. Ἡ διαμονὴ ἐν Ζαγορίῳ εἶνε ζωὴ εὐχάριστος, ζωὴ μὲ τὸ ἄρωμα τῶν πατρῶν ἑθιμῶν, μὲ τὸ ἄρωμα τοῦ βουνοῦ, τοῦ πύκνου καὶ τῆς ἐλάτης. Εἶνε ζωὴ τῆς ἀνοικτήης καρδιάς, τῆς χαρὰς τοῦ γέλωτος, ἔτινα αὐτὸς ὁ ὄρξων, τὰ ἄτομα σὲ καθιστῶσι πάντοτε εὐχαρι. Τὸν βίον αὐτὸν ἐὰν τὸν περιβάλλῃς μὲ τὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ποθὴν κυανόλευκον σημαίναν θὰ ἔχῃς ἐνώπιόν σου τὸν ἴστατον πόνον καὶ πόνον τοῦ Ἡπειρώτου. Τὶ περικλείει ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις ἐν ρίψῃ ἐν βλέμματι εἰς τὰ χωρία τοῦ Πηλίου καὶ συγκρίνῃ τὴν πρότερον μὲ τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν. Τὴν αὐτὴν εὐελπιστῶς θὰ λάβωσι θέσιν καὶ τὰ ὑπὸ πολλῶν δεινῶν σήμερον μαστιζόμενα Ζαγοροχώρια καὶ μάλιστα εἰς μεγαλητέραν θέσιν, καθ' ὅσον ὁ Ἡπειρώτης υπέρχει εἰς πολλὰ.

Ἀκατανόητος καθίσταται ἐν τῇ κώμῃ μας ἡ ὑποστήριξις τῆς ὁποίας παρέχει ὁ κ. Νικολαΐδης πρὸς τὸν Τζαφέρην τὸν δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἰωαννίνοις δικαστηρίων ἐκδιωχθέντα διὰ πολλοὺς λόγους καὶ ἰδοὺ σήμερον παρουσιάζεται Νεγιάδωτης δίδων στήριγμα αὐτῷ εἰς οὐδὲν λογίζων τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέοντα κακά. Ταῦτα χρονολογικῶς ἴσως καὶ φέρουσι μεταμέλειαν τινὰ εἰς τὸν συγχρόνιον μας, ὅπερ εὐχόμεθα, ἵνα μὴ ἴδωμεν καὶ αὐτὸν ὀλοφυρόμενον ἀργότερον ὡς ὁ ἄλλος συγχρόνιος μας.

Μ' εὐχαρίστησιν μας εἰδομεν ἄγγελίαν τοῦ Ζαγορίου κ. Θ. Φραγκοῦλη ἐλλήνοδιδασκάλου Σκαμνελίου ἀγγέλλοντος τὴν ἐκδοσιν βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκαμνελιώτικα». Τὸν φιλόπονον Σκαμνελιώτην συγχαιρούμεθα ἐγκαρδίως εὐχόμενοι ὅπως ταχέως ἴδωμεν αὐτὸν ἀρχολοῦμενον καὶ εἰς ἐκτενέστερας μελέτας περὶ τῆς πατρίδος μας. Ὅλοι οἱ Ἡπειρώται δὲ ζητήσωσι τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ συγγραφέως.

Εἰδομεν λυπηρὰν ὅσον καὶ σοβαρὰν ἔχοντα ν' ἀναγγελλόμεν μὲ θλίψιν μας σήμερον. Ἡ κοινότης Δοβρινίδου ἐν Ζαγορίῳ ἔνεκα τῶν πολλῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ὀθωμ. Κυβέρνησιν εὐρίσκειται εἰς δυσχερεστάτην θέσιν καὶ ἀπειλεῖται ἡ ἀνεξαρτησία τῆς καθ' ὅσον λέγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δημεύσῃ τὰ κτήματα ταύτης. Τὴν εἰδὼσιν ὡς ἐκ τῆς σοβαρότητος μεταδίδω ὑπὸ ἐπιφύλαξιν καὶ ἀναμένω νεωτέρας εἰδήσεις.

Ἡ συνάντησις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Βιέννης ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος. Ὁ Βασιλεὺς ἐξήτει παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ ὀρίσῃ ὥραν δεξιώσεως εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν πρῶτην ὥραν μετὰ μεσημβρίας μετέβη εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ξενοδοχεῖον πρὸς ἐπισκέψιν τοῦ Βασιλέως. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔφερε στολὴν στρατηγικὴν μετὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ Σωτήρος. Ὁ Βασιλεὺς ἐφερε στολὴν Αὐστριακοῦ συνταγματάρχου μετὰ τῆς ταινίας τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Τὸν αὐτοκράτορα συνόδευεν ὁ ὑπασιμιστὴς τοῦ Βασίλειου. Χρῆς ὑπασιμιστοῦ παρὰ τῷ Βασιλεῖ ἐξετέλει ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, φέρων στολὴν ταγματάρχου καὶ μεγαλόσταυρον ἐλληνικόν. Ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πρίγκιψ ἐδεξιώθησαν

τὸν Φραγκίσκον Ἰωσήφ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀντήλαξε τρυφερὰν ἀσπαρμὸν μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν πρίγκιπα. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθυσαν, ὅπου παρέμεινον μόνον συνομιλοῦντες ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας. Ἐξερχόμενον τὸν Αὐτοκράτορα ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρίγκιψ συνόδευον μέχρι τῆς ἐξόδου τοῦ ξενοδοχείου. Ὅλιγον κατόπιν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐνταπείδωκε τὴν ἐπισκέψιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα.

Τὴν Τετάρτην δι' ἐκτάκτου τραίνου περὶ τὴν 3ην μ. μ. κατήλθον εἰς Πειραιᾶ ὅπου διαδεχθῶσι τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πρίγκιπα Νικόλαον, ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσά, ὁ Διάδοχος, ἡ πριγκίπισσα Σοφία, ὁ Ἀνδρῆς καὶ οἱ δύο μικροὶ πρίγκιπες τοῦ Διαδόχου Γεώργιος καὶ Ἀλέξανδρος. Ἡ «Ἀμπερτρίτη» ὀλίγον πρὸ τῆς 3ης ὥρας εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς χαίρετουμένη διὰ τῶν νεννοσιμένων κανονισμοῦν ὑπὸ τῆς φυλακίδος τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ὁρμούντος ἐν Πειραιεῖ ρωσικοῦ θωρηκτοῦ «Ἀλέξανδρος Β'». Ἐπὶ τῆς «Ἀμπερτρίτης» ἐπεβίβασθον ἀμέσως ἡ Βασιλικὴ Οἰκονομία, Μικρὸν μετὰ τὴν ἀγκυροβόλησιν τῆς «Ἀμπερτρίτης» ὁ Ρώσος ναύαρχος ἐξήτεισεν τὴν εἰσοδὴν νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τῆς Α. Μ. ἐπὶ τῆς θαλαμηγού· ἡ ἄδεια τῇ εἰδίῳ, καὶ μετὰ μικρὴν ὁ Ρώσος ναύαρχος μετὰ τοῦ ὑπασιμιστοῦ τοῦ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς «Ἀμπερτρίτης».

Εἰς τὰς 4 1/2 κανονιστοῦ ἀπὸ Ν. Δ. μέρους τοῦ λιμένος ἀνηγγεῖλον τὴν ἀποβίβασιν τῆς Β. οἰκογενείας, καὶ μετὰ πέντε λεπτὰ ἡ «Ἀλγυμωρ» ἐπλάγιαζε πρὸ τοῦ κρηπιδώματος τῆς ἀποβάσεως.

Τὸ τραῖνον τοῦ ὁποίου ἐπιβάνον ὁ Βασιλεὺς, ἔφθασεν εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὀμονίας τῇ 4 1/2 μ. μ. Ἀπὸ ἡμισείας ἥδη ὥρας εἶχον ἀρχίσαι νὰ προσέρχονται εἰς τὸν σταθμὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις προσθένται τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ὁ δημαρχος κ. Καλλιμαρῆς, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ ὑπασιμιστὴς τοῦ Διαδόχου κ. Καττήπετρος. Πληθὺς εἶχε συρρεύσει ἀπὸ ἐνωρὶς πολὺ, τὸ ὅποιον εἶχε καταλάβει ὅλον τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονίας μέχρι τοῦ σταθμοῦ, τὴν τάξιν δὲ ἐτήρουν εἰκοσάς ἀστυφυλάκων. Ἡ Β. Οἰκογένεια ἐφθασεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῇ 5ην μ. μ. ἀκριβῶς, κατηυθύνθη δὲ εἰς τὰ ἰσχυρὰ διαμερίσματα αὐτῆς. Μετ' ὀλίγον ὁ Βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθυσαν τοῦ Θρόνου, ὅπου παρουσιάσθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα, εὐχθέντες αὐτῷ τὸ ὡς εὖ παρέστη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατ' αὐτὰς ἐγένοντο δύο μάχαι, ἀμφότεραι δ' ἦσαν θρίαμβος διὰ τοὺς Μίερας. Οἱ Ἀγγλοὶ, φονευμένοι καὶ πληγωμένοι, ἀνέγρονται εἰς τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίους. Ὁ Οὐάιτ ἐπληρώθη καὶ οἱ Μπόες ἐκυρίευσαν τὴν κομμοπολιν Κολέινσο. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸ Λονδίνον δηλοῖ, ὅτι αἱ πληροφορίες αὗται εἶνε ἀβέβαιαι, ἐνισχύει ὅμως τὴν ὑπόθεσιν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Οὐάιτ καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὸ τελευταῖον ἐπίσημον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τηλεγράφημα υπέρτατον ἕτερος κατώτερος αἰνωματικός. Ἐν γένει εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἀγγλίας ἤρχισε νὰ γεννᾶται μεγάλῃ δυσπιστία πρὸς τὰς ἐπισήμους πληροφορίες. Σχετικῶς μάλιστα πρὸς τὴν τελευταίαν μάχην τοῦ Λομπάρδο, ἐνῷ πρῶτον ἐδηλώθη, ὅτι οἱ νεκροὶ καὶ τραυματῆαι ἀνέρχονται εἰς ἐβδομήκοντα τῶρα τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ ὁμολογεῖ ὅτι υπερβαίνουν τοὺς τριακοσίους. Ἐρ' ὅσον αἱ λεπτομέρειαι τῆς καταστροφῆς τοῦ Λάδουμι ἐργάζονται εἰς φῶς, ἐπὶ τοσούτον ἐξεγείρεται ἡ κοινὴ γνώμη εἰς Ἀγγλίαν, ἐπιτακτικώτερον ζητοῦσα νὰ τεθῇ σύντομον τέρμα εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν ἐπι-

χείρησιν, ἐκδηλοῦσα τὴν πρόθεσιν ἐπιβολῆς ἐπαρθετέραν ὅσον κατὰ τὸν Μπόες μετὰ τὴν τελικὴν νίκην. Τὰ πνεύματα εἶνε ἡγανακτησμένα ἐναντίον τοῦ Τσάμπερλειν, ἀναλαβόντος πληρεξούσιον πύλινον. Ὁ Τσάμπερλειν ἐδῆλωσεν, ὅτι ἀρκούσιν εἰκοσιπέντε χιλιάδες στρατοῦ ὅπως βαδίσῃ κατ' εὐθείαν εἰς Πρωτοβίαν.

Ἡ ὑπὸ τὸν Μπόες κατὰληψιν τῶν ἐπικαιροτέρων σημείων Κολέινσο πρὸς νότον τῆς Λαϊδουμῆ καὶ Κόλεσβεργ πρὸς νότον τῆς Ὀράγης παρήγαγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ζωηρὰν αἰσθησιν. Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἔλαβε χώραν εἰς Λαϊδουμῆ πολυὺς βομβαρδισμοὺς ἀμοιβαίους. Οἱ Μπόες ἐβόλυν ἐπιτυχῶς, ἐπενεργούντες πολλὰς ζημίας εἰς τοὺς ἐγγλεῖστους ἐντὸς τῆς Λαϊδουμῆ. Οἱ Μπόες προχωρήσαντες εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ζουλουανδῆς ἀνεπέτασαν πενταχοῦ τὴν σημαίαν τῶν.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Νατὰλ Ἡλίας Ὠτχινσον τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μετὰ τοῦ Λάδουμι διεκόπη. Ἐκ τούτου συμπεραίνεται εἰς τὸ Λονδίνον, ὅτι οἱ Μπόες ἐπροχώρησαν κάτω πρὸς νότον τοῦ Λάδουμι. Ὁ Οὐάιτ περιουλομένης εὐρίσκειται εἰς δεινὴν τάτην θέσιν. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πιτερμάριτς, προκίται περὶ πραγματικῆς εἰσελάσεως. Ὅπως ὁποῖτε αἱ πολεμικαὶ ἐνέργειαι στρατηγικῶν τῶρα περὶ γεφύρας τινὸς τοῦ ποταμοῦ Τούγγελα. Ἡ γέφυρα εὐρίσκειται πρὸς βορρὰν τοῦ Κολέινσο καὶ χρησιμεύει εἰς τὸν σιδηρὸν Λάδουμι—Δουρβάν. Οἱ Μπόες ἀρνούτως θὰ ἐπιχειρήσωσι νὰ καταλάβωσι τὴν εἰρημένην γέφυραν, ὅπως κώφωσι τὸν ὁρμὸν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐπικουρίας καὶ ἐκτείνωσι τὸ ἔδαφος τῆς κατακτήσεως αὐτῶν εἰς τὸ Νατὰλ.

Εἰς τὴν Σεβρίαν ἐνεποίησε βαθύτατην αἰσθησιν τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δὲν ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας. Τὴν ἐντύπωσιν κοσμεῖ ἰσχυροτέρων τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, συνεπιδημῶν ἔτυχε ἐγκαρδιωτάτης υποδοχῆς.

Ἐξεδόθη διάταγμα τῆς Βασιλείσεως Βικτωρίας συγκαλοῦν ὑπὸ τὸ ὄπλο τὰ ἔτερα τρία-κοντα πέντε ἐφεδρικά τάγματα.

Ὁ «Πεσταίος Λύδ» δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐκ Βερολίνου γεγραμμένην μὲ ὕψος ἡμιπέτημον, λέγουσαν, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος, ἵνα ἡ Γερμανία ἀπομακρυνθῇ τῆς αὐστηρῆς ἐφεκτικότητος ἐν τῇ ἀγγλοκρατοκρασιακῇ συγκρούσει. Ἀφοῦ ἡ Γαλλία, ἔχουσα μεγαλήτερα συμφέροντα εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν δὲν κινεῖται, ἐπιβάλλεται τοῦτο πολὺ μᾶλλον εἰς τὴν Γερμανίαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπανηλθεν ἡ Α. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς Διαδόχος ἐκ Ναυπλίου, ἐνθα εἶχε μεταβῇ πρὸς ἐπισκέψιν τοῦ μερους ὅπου θὰ στηθῇ ὁ ἀνδρῆς τὸ Κολοκοτρώνη. Τὴν Α. Υ. ὑπεδέχθησαν ἐν Ναυπλίῳ μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων χαρὰς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὁ νομάρχης καὶ αἱ λοιπαὶ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ὁ λόκληρος ὁ κοινὸν τοῦ Ναυπλίου. Μετὰ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος ἐπεσκέψθη τὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως ὀρθομένην χώραν, ὅπου θὰ κατασκευασθῇ τὸ βράθρον ἐρ' οὐ θὰ στηθῇ ὁ ἀνδρῆς, ἀπέδεχθη δὲ τὸ μέρος τοῦτο ὡς κατάλληλον καὶ ὑπάρχοντος ἄλλου καταλλήλοτότερου. Ἡ Α. Υ. ὁ Διαδόχος, ἀπερχόμενος ὤρισεν, ὅπως τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τελεσθῶσι τὸν προσεχῆ μῆνα Ἀπριλίον. Ἡ ἐορτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων θὰ γείνη μετὰ πάσης ἐπισημότητος, θὰ φροντισθῇ δὲ ἡ ἐπιτροπὴ, ὥστε ἡ ἐορτὴ αὕτη νὰ λάβῃ μεγαλοπρεπέστατον χαρακτήρα.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς ἐλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς προεξέτιμους συμβάσεις ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντισχεμαίου τῶν Τούρκων, προχωρήσασα μέχρι σημείου τινῶν, ἐρ' ὅν οἱ ἡμέτεροι ἤγεσαν πολλὰς ἀντιρρήσεις. Τούτου ἔνεκα οἱ Ὀθωμανοὶ πληρεξούσιοι ἔλαβον σημειώσιν τῶν ἀντιρρήσεων τῶν

ἡμετέρων, θὰ υποβάλωσι δὲ αὐτὰς εἰς τὴν Υ. Φ. Πύλιν, παρ' ἧς θὰ ζητησῶσι τὰς καταλλήλους ἀλλαγὰς. Ἐπειδὴ δ' ἡ ἐργασία αὕτη ἀπέρτει χρόνον ἡμερῶν τινῶν, ἤλθισαν οἱ Ὀθωμανοὶ πληρεξούσιοι, ὅπως ἡ ἐδῶκη συνεδρίασις συγκροτηθῇ χθρῖς.

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, κατὰ τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφασίσθη, ὅπως κατὰ τὴν 15ην προσεχούς Νοεμβρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ., γείνη ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου. Τὸ πορὶ τούτου Β. διάταγμα θὰ ὑποβάλῃ ὁ κ. πρωθυπουργὸς πρὸς ὑπογραφήν εἰς τὸν Βασιλέα.

Ὁ ὑπουργὸς πᾶν Στρατιωτικῶν διὰ νομοσχεδίου του, ὑποβαλλόμενον κατὰ τὴν προσεχῆ ἐναρξιν τῆς Βουλῆς, θὰ ζητήσῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ 33ου ἀρθρου περὶ στρατολογίας νόμου. Κατὰ τοῦτο, δὲν θ' ἀπαλλάσσονται τοῦ λοιποῦ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας οἱ πρωτότοκοι υἱοὶ τῶν πατρὸς οὐδὲ θὰ ὑποκαθίστανται εἰς τὰ δικαίωματα τοῦ ὄρνου πρωτότοκου ὁ ἀγamos τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν. Ἐπίσης καταργεῖται τὸ σχετικὸν περὶ ἀδελφειῶν ἐξάφιν τοῦ ἴδιου νόμου. Οἱ διαθέσιμοι τοῦ λοιποῦ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξάμηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὁποίας θ' ἀπολύνωνται καταβάλλοντες χρηματικὸν ποσόν.

Εἰς τὴν τελευταίαν ὑπουργικὴν συμβούλιον ὁ κ. ὑπουργὸς πᾶν Στρατιωτικῶν κατέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς στρατιωκῶν τινῶν ὁδῶν ἀπαραίτητων ἐν Θεσσαλίᾳ, συνέστης δ' ὅπως ἀποδεχθῇ τὸ συμβούλιον νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου πίστωσιν τινὰ ἀνάλογον ἐπὶ τῇ σκοπῇ τούτῳ.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἂν καὶ δὲν ἔλαβεν ἐπὶ δριστην ἀπόφασιν ἐπὶ τῷ ζητήματι τούτου, ἐν τούτοις κατ' ἀρχὴν ἀπεδέχθη τὴν κατασκευὴν τοιούτων ὁδῶν. Ἡ ἐπιβλήθη διάταγμα πρὸς ὑπογραφήν, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀπονέμεται ὁ χρυσεὺς Σταυρὸς εἰς τὸν ἐγκατασταθέντα ἀρτίως ὁμογενὴ κ. Χαροκόπον διὰ τὴν δωρεάν του πρὸς ἀνέγερσιν ναοῦ ἐν τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Προσέλευς. Ἐπιβλήθη διάταγμα μνημονοῦν ἐτέλεσε τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ὁ Σύλλογος τῶν Ἐμποροπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ αἰδίου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγροῦ. Τὸ μνημονοῦν ἐτετέλεθη χοροστατούσης τοῦ Σ. Μητροπολίτου Δημητριάδος, παρέστη δὲ κατ' αὐτὸ ἀρκατὸς κόσμος. Εἰς τὸ μνημονοῦν παρήν καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Βουδούρη καὶ Ρωμάνου. Ὁλόκληρος ἡ ἐπιμνημόσυτος ἀκολουθία ἐβλήν ἐν ἀρετῇ κατανέχῃ. Διὰ τὸ μελετώμενον νομοσχέδιον τοῦ καπνοῦ ἐξηχρήσθωσαν καὶ οἱ καπνοπῶλαι καὶ καπνέμποροι Σύρου. Κατήρτισαν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐπεσκέψθη τοὺς βουλευτὰς Σύρου καὶ συνέστησεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ ὑποστηρίξωσι τοιοῦτο νομοσχέδιον ἐν τῇ Βουλῇ ὡς ἐπιβλαβὲς καὶ καταστρεπτικὸν εἰς τὰ συμφέροντα τῶν. Ἐντὺς ἑξ μῆνων εἰσῆχθησαν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Αὐστρίαν ἐμπορεύματα ἀξ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Πῶς περὶ εἰς τὸ χωριό μου

Β'.

Παρειρέθη προὐκ τῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ σχολείου μας. Βαδίζων πρὸς τὸ σχολεῖον ἡσυχασμένην τὴν ὥραν ἐκείνην ἀόριστον τινα εὐχαρίστησιν κεκραμένην μετὰ τινος ἀδμονίας διὰ τὸ ποιὸν τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου, τῆς μελλούσης κοινωνίας τῆς πατρίδος μου. Ἀλλὰ καὶ οἱ συγχωριῶί μου εὐχαρίστως προστρέχουσιν ἐκαστοτε εἰς τὰς ἐξετάσεις, μετὰ παλμῶν δὲ πάντοτε περιμένονσι τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων, καθ' ἣν ἕκαστος ἐλπίζει νὰ ἴδῃ διακριόμενον τὸν υἱὸν του, νὰ τὸν ἴδῃ πρωτεύοντα, σπινθηροβολοῦντα, ἀπαστρέφοντα ἀπὸ εὐφυΐαν, ἐκπέμποντα σημεῖα ἀναδείξεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, σημεῖα προκοπῆς, πλουτισμοῦ, ταχείας ἀποκτήσεως τῆς οὐρεπολουμένης πάντοτε εὐτυχίας, ἣν δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ εἰς τὰς ἡμέρας του, διότι εἶχεν εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις του δυσμενῆ τὴν τύχην, τὴν κακότητα καὶ δυσἀποκρητον αὐτὴν θεῶν, ἣν τις οἶδε πόσα ἐκατομύρια δυστυχῶς κυνηγοῦσιν ἐκαστὴν στιγμήν καὶ ἐξ ἧς ὅλοι σχεδὸν παραπονοῦνται καταρῶμενοι. Καὶ παρήλαυον πρὸ τῶν ἀκροατῶν φαῖδροι, μετὰ τινος συστολῆς, ἔμπλεοι ἐγωισμοῦ διὰ τὴν σοφίαν, ἣν κατέχουσι, πλήρεις ἀδμονίας, πλήρεις φόβου διὰ τὴν ἐκβασιν οἱ μικροὶ παῖδες, καὶ ψελίζοντες ἐντελῶς ἀκατάληπτα εἰς αὐτοὺς ψελλίσματα, ἀπαγγέλλοντες ἀπὸ στηθεὺς προσδιοριζόμενα καὶ προγυμνασθέντα τεμάχια, ἀπέρχονται εἰς τὰς θέσεις τῶν πλήρεις χαρᾶς, πλήρεις ἀγαλλιάσεως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐνώπιον τῶν ἀκροατῶν. Καὶ εἶνε πολὺ γλυκεῖς πολὺ ζηλευτοὶ οἱ καρποὶ τῆς ἐπιτυχίας ἐκείνης, διότι εἶνε καρποὶ τῆς πρώτης ἐπιτυχίας. Ἐβλεπον αὐτοὺς ὑπερύθρους ἐκ τῆς χαρᾶς, σπινθηροβολοῦντας ἐκ τῆς ιδέας ὅτι ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς ἐξαιρετικὴ εὐφυΐα, σπανία ἰκανότης, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ὡδήγησιν εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἡνύχον αὐτοῖς ἐνδομύχως νὰ μὴ εἶνε καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ αἱ ἐπιτυχίαι αὐτῶν ψευδεῖς καὶ ἀπατηλαὶ ὅπως εἶνε ψευδεῖς καὶ ἀπατηλαὶ αἱ ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν ἐπιτυχίαι αὐτῶν. Ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ κερδίσωσιν ἀληθεῖς ἐπιτυχίας; πῶς εἶνε δυνατόν νὰ γένωνται ἔπειτα ἄνδρες σοβαροὶ, ἀφ' οὗ νηπιόθεν συνθιζοῦν εἰς τὴν ἀστάθειαν καὶ κουφότητα; πῶς εἶνε δυνατόν μεγάλοι νὰ εἶνε ἐταστικοὶ καὶ ἐρευνητικοὶ ἀφ' οὗ μικροὶ ἀσχοῦνται εἰς τὸ κατεργάζεσθαι ἀνεξετάστως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιστάσεως καὶ μελέτης ὅλα τὰ ζητήματα; πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωσιν χαρακτῆρας ἀληθεῖς, ὠρισμένους, ἀμεταβλήτους, ἀφ' οὗ οὐδεμία διάπλασις ἐξασκεῖται ἐπ' αὐτῶν; πῶς εἶνε δυνατόν νὰ αἰσθάνωνται μῖσος, ὀργήν, ἀποστροφὴν πρὸς πᾶν εἶδος κακίας, ἔρωτα δὲ, σταθερότητα, ἀντοχήν εἰς πᾶν εἶδος ἀρετῆς ἀφ' οὗ οὐδεμία ἐνέργεια, οὐδὲν μέσον, οὐδεμία προσπάθεια πρὸς τοῦτο κατεβλήθη; ἢ δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ἐξ ἧς ἀποστήσεις τῆς γραμματικῆς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων μαθημάτων ἔχει τὴν δύναμιν νὰ σβύνη τὸν νοῦν τοῦ παιδὸς, νὰ μορφώσῃ χαρακτῆρα, νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἐταστικόν, πρόσφορον εἰς τὸν πολιτισμὸν, εἰς τὴν ἀρετὴν; Καὶ ταῦτα σκεπτόμενος ἔριψα αὐτομάτως τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὸν διδάσκαλον, τὸν ἀσυνειδήτον ἐργάτην τῆς δυστυχίας εἰς τὸς ἀπάρχεις καὶ παρατηρῶν τὴν ἰησιτικὴν μορφήν του καὶ τὸν ἐπίμοχθον ἀγῶνα, ὃν κατέβαλλεν εἰς τὸ νὰ ἀπατῇ ὅλον τὸ ἀκροατήριον, εἰς τὸ νὰ κατορθώσῃ διὰ τοῦ ψεύδους, ὥστε νὰ ἀπέλθωσιν ἐκείθεν ὅλοι εὐχαριστημένοι, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἀπέλθωσι κλαίοντες καὶ οὐδύμενοι, ἐσκεπτόμενοι ἂν δὲν ἦτο μυριάκις προτιμώτερον νὰ ἐλπίον ὁλοτελῶς τὰ τοιαῦτα σχολεῖα, εἰς ἃ στρεβλοῦνται οἱ νοῦς τῶν ἀθῶων παιδιῶν, κατεργάζεται πρόστυχος καὶ ψευδεστάτη κοινωνία, ἀναδείκνυνται ἐπιβλαβέστατοι χαρακτῆρες, ἐκτρέφονται τὰ ποταπὰ, τὰ κτηνώδη αἰσθήματα, ἀνακινοῦνται καὶ ὑποδοχοῦνται ἀσυνειδήτως

ὅλα τὰ ἄγρια, τὰ θηριώδη ἔμφυτα τῆς ψυχῆς, νεκροῦνται δὲ ὅλα αἱ γενναῖαι, ὅλα αἱ ἀγαθαὶ ὅλα αἱ ὑψηλαὶ ὁρεαί, αἱ ὁποῖαι εἶνε πρόξενοι τῆς εὐτυχίας, τῆς εὐμερίας, τοῦ ἡρέμου καὶ κανονικοῦ βίου τῶν λαῶν.

Διὰ τὴν δὲ ἡ κοινότητά μας πλήρες ἑλληνικὸν καὶ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τοιαῦτα διατηροῦσιν ὅλα σχεδὸν αἱ πολυανθρωπότεραι καὶ εὐπορώτεραι κοινότητες ὁλοκλήρου τῆς Ἡπείρου, ἐκτὸς τῶν Ἰωαννίνων, ἐν αἷς συντηρεῖται δαπάναις τῶν ἀοιδῶν Ζωσιμαδῶν καὶ Γυμνασίων πλήρες, χρησιμεύοντες ὡς εἶδος διδασκαλείου ὁποῦθεν ἐξέρχονται ὅλοι οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὸν διδάσκαλον ἀνὰ τὴν Ἡπείρου, οἱ ὁποῖοι διδάσκουσιν εἰς τε τὰ ἑλληνικὰ καὶ δημοτικὰ σχολεῖα. Ἡ κατάρτις τῶν διδασκάλων τούτων εἶνε λίαν περιορισμένη δὲν δύναμαι βεβαίως νὰ εἶπω ὅτι στεροῦνται παιδείας, ἀλλὰ χειρίζονται ταύτην σχολαστικῶς, διδάσκοντες ἄνευ οὐδεμιᾶς μεθόδου, κατατρίβοντες τὸν χρόνον ὅλον τῆς διδασκαλίας εἰς μηδαμηνότητα, εἰς ξηρὰ, ἀκαρπία, βλαβερὰ ζητήματα, στρεβλοῦντες διὰ τῆς ἀδεξιότητος τῶν τὸν μαλακὸν νοῦν τῶν μαθητῶν, διαφθείροντες τὰ τυχόν ὑπάρχοντα προτερήματα καὶ ποιοῦντες αὐτοὺς ἀστάτους, ἐπιρροεῖς εἰς τὴν κακίαν, προσφόρους εἰς παντοίους διαφθοράς, μὴ κολάζοντες τὰς ἐκαστοτε ἀναφυόμενας κακίας ἐκ φόβου μὴ δυσσαρεστήσωσι τοὺς γονεῖς καὶ χάσωσιν οὕτω τὸν γλίσχρον μισθόν. Ὅποῖον δὲ παράδειγμα ἠθικῆς ἀξιοπρεπείας, εὐθύτητος δύναται νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ ὁποῖοι βλέπουν αὐτοὺς κολακεύοντας μέχρι ἐσχάτης ἀηδίας τοὺς δυνατοὺς, ἔρποντας καὶ ζυγῶντας ὡς ψωραλέον κυνᾶριον ἐνώπιον αὐτῶν, ὁμιλοῦντας πάντοτε ὅχι τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ περιστρέφοντας πάντοτε τὴν ἐμιλίαν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ εἰς τὸ ἀρέσκειν τοῖς ἰσχυροῖς, διαιροῦντας τὰς κοινότητας διὰ τῶν ἀτιμωτέων ραδιουργιῶν καὶ προκαλοῦντας θανάσιμα μίσση μετὰξὺ ἀδελφῶν, προσπαθοῦντας δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ ρουσφετιῶν νὰ συγκρατηθῶσιν εἰς τὰς θέσεις τῶν;

Καὶ τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ κατάστασις εἰς τὰς εὐπορώτερας ὁπωςοῦν κοινότητας, εἰς δὲ τὰς μικράς, τὰς πενιχράς, τὰς ἐστερημένας πόρων κοινότητας ἡ παιδεία εἶνε οὐ μόνον ἀπελπιστική, ἀλλ' αὐτόχρονα γελοία. Ὡς διδάσκαλοι ἐν αὐταῖς χρησιμεύουσιν ἄνθρωποι γνωρίζοντες μόνον ὀλίγην ἐφαρμένην ἀνάγνωσιν καὶ τίποτε περισσώτερον. Ἐντελῶς δὲ ἄξεστοι καὶ ἀγροῖκοι, οὐδεμίαν ἔχοντες διαφορὰν ἀπὸ τὰ κτήνη διορίζονται νὰ μορφώσωσι χαρακτῆρας, νὰ ποδηγετήσωσι τοὺς νέους εἰς τὴν ἀρετὴν, ἀποτρέποντες αὐτοὺς ἀπὸ τῆς κακίας καὶ τῶν σχολίων ὁδῶν. Δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω τὴν ψυχολογικὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρέθη, ὅτε πρὸ ὀλίγων μηνῶν μοὶ διηγεῖτο ἀγαπητὸς φίλος, σφριγῶν πατριώτης καὶ ἐνθερμώτατος Ἡπειρώτης ὅτι ἀπῆντησεν εἰς ἓν χωρίον περί τῆς Πρεβέζης ῥα κένδρον καὶ ρυπαρώτατον παππᾶν, ὁ ὁποῖος ἐσσηνωμένος σὺν φάντασμα ἐπὶ τινος κουτσοπιάς εἶχε περὶ αὐτὸν κάτω ἐπὶ γῆς τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ, ἅτινα ἐδίδασκε τὸ ὀχτάηχον καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ σχολεῖον. Ἡθελον νὰ γελάσω, ἀλλὰ συγχρόνως ὀξύττητον ἄλγος ἔσφαξε καὶ ἐκοιμήτιζε τὴν καρδίαν μου. Ἐμείνα ἐκεῖ ἄφωνος, τὴν κεφαλὴν ἐσκυμένην ἀναλογιζόμενος τὴν μορφήν καὶ ἀφιλοπατρίαν τῶν Ἡπειρωτῶν οἱ ὁποῖοι ἐφρόντισαν νὰ στολίσωσι τὰς Ἀθήνας μὲ καλλιμάρμαρα καὶ μεγαλοπρεπῆ μέγαρα· οὐδέποτε δὲ ἔλαβον ὑπ' ὄψιν οὐδὲ ἐξήτασαν ποτὲ τὴν ἀθλίαν θέσιν, ἐφ' ἣν εὐρέσκειται ἡ πατρίς τῶν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Ἐὰν τὰ εἰς κτήρια ἀσκόπως καὶ ἀνεύτως, ὡς ἡ πείρα κατέδειξε, σπαταλισθέντα τόσα ἐκατομύρια διετίθεντο εἰς συντήρησιν πολλῶν κεντρικῶν δημοτικῶν σχολείων καλῶς κατεχρησμένων, ὅτ' ἦτο τὸσον κτηνώδης ἡ μόρφωσις τῶν κατοίκων τῆς Ἡπείρου, ὅτ' ἦτο τὸσον ἀθλίος ὁ βίος, τὸσον ποταπὴ ἡ ιδέα, τὸσον ταπεινὸν τὸ αἶσθημα; Ἐὰν τὰ καταβροχθέντα ἐκατομύρια τὰ διαρρήθηντα κατὰ καιροὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διετίθεντο εἰς σύστασιν Γεωργικῆς σχολῆς καὶ κτηνοτροφίας ὅτ' ἦτο τὸσον ἐκτεταμένη, τὸσον μεγάλη ἡ πενία ἡ μαστίζουσα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον

τὴν Ἡπείρου, ἡ μεταβαλοῦσα τοὺς δυστυχῆς χωρικοὺς εἰς ἰσχνὰς σκιάς, εἰς καχεκτικὰ φαινόμενα, εἰς αὐτομάτως κινούμενα λείψανα χρησιμεύοντας δι' ὅλας τὰς ἀγρίας ὀρέξεις, δι' ὅλας τὰς θελήσεις, δι' ὅλας τὰς ἐπιθυμίας τοῦ βαρβαροῦ δεσπότου;

Βεβαίως ὄχι. Ἀλλὰ εἰς τὸν νοῦν ὅλων τῶν Ἡπειρωτῶν βασιλεύει ἡ ιδέα τοῦ τοπικισμοῦ, ἡ ἀγάπη τῆς ἰδιαίτης πατρίδος καὶ πολὺ περισσότερο ἡ λατρεία πρὸς τὸ ἐγώ, πρὸς ἀποκρητικὴν ἀτομικὴν δόξαν. Λίαν δὲ ἰσχνή, λίαν καχεκτικὴ, ταχέως ταραττομένη καὶ δραπνεύουσα ἡ ιδέα τῆς ὅλης Ἡπείρου, ἡ ἀγάπη τῆς μεγάλης πατρίδος καὶ ὄχι τοῦ χωριοῦ μόνον. Διὰ τοῦτο περιερχόμενοι τὰ χωρία τῆς Ἡπείρου ἀπαντῶμεν διδασκάλους παντοῦ καὶ πάντοτε σὺν τὸν εἰρημένον παπᾶν, ἀπαντῶμεν κοινωνίας εὐφυεῖς μὲν ἐκ φύσεως καὶ δι' ἐξῶν προτερημάτων, νεκρῶν νῦν διατελούντων, κεκοιμημένας, ἀλλὰ ἀγροίκους, ἐντελῶς ἄξεστους, ποταπάς, οὐδὲν φρόνημα ἔχουσας, ὑπὸ οὐδενὸς γενναίου, φλογεροῦ αἰσθήματος ἐλαυνομένας, βιούσας δὲ μόνον πενιχρότατον βίον, ἀθλιωτάτην δίαιταν, ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς τῶν κτηνῶν βαίνουσας. Δὲν ὁμιλῶ διὰ τὰς ὀλίγας πόλεις καὶ εὐαρίθμους κωμοπόλεις, ἐν αἷς ὑπάρχει κάποια ἀνάπτυξις, διατηρεῖται ἀσθενὲς αἰσθημα, ὑποδαυλίζεται ὀλίγον τὸ φρόνημα. Ὅμιλῶ διὰ τὰ ἀπειράριθμα χωρία, ἐν οἷς ὑπάρχει ὁ μέγας πληθυσμὸς τῆς Ἡπείρου, ἡ δύναμις καὶ τὸ σθένος αὐτῆς. Ἐκεῖ ἔχω ἐστριμμένην τὴν προσοχήν μου, διότι ἐκεῖ ἀνεύρισκω τὰ νεῦρα αὐτῆς μετὰ τοῦ κορμοῦ καὶ τὴν τύχην καὶ τὸν βίον τῶν χωρίων ἐρευνῶν ἀπῆντησα τὴν ἀθλίαν θέσιν τῶν σχολείων, τὴν ἐντελῆ ἑλλειψιν τῆς παιδείας, ἡ ὁποία εἶνε τὸ μόνον μέσον πρὸς πολιτισμὸν καὶ ἐξευγενισμόν ἀγροίκου, ἄξεστου, βαρβαροῦ κοινωνίας, εἶνε τὸ μόνον δραστηκώτατον φάρμακον, τὸ ἀναρρωνύον καὶ ὑγιαίνον φυματιώσας κοινωνίας, εἶνε τὸ μόνον ἰσχυρότατον καυτήριον, τὸ κατακαῖον καὶ ἀποζέον τὰ γεγηρακυῖα πλεῖστα ἔλκη αὐτῆς, τὸ ἀπαρρίπτον τὴν γάγγραιναν καὶ ἐπαναφέρον τὴν ὑγίαν, τὴν εὐρωστίαν, τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον, τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ διαθερμαίνεται, ὑποδαυλίζεται, ζυμοῦται ἡ ψυχὴ μετὰ τὸν ἔρωτα τῆς πατρίδος, μετὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, μετὰ τὴν λατρείαν πρὸς τὸ γενναῖον καὶ ὑψηλόν. Ἀλλὰ τίς ποτε ἐσκέφθη περὶ τούτων; Τίς ποτε ἐξήτασε καὶ ἠρεύνει ἐπιμελῶς καὶ ἐπισταμένως τὸν βίον καὶ τὴν πορείαν τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ ἐν γένει, ἵνα ἀνεύρῃ καὶ διαγνώσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀντοχήν αὐτοῦ. Οὐδεὶς οὐδέποτε πάντες ἐκοιμῶντο καὶ κοιμῶνται ὡς ὑπὸ μανδραγόραν, οὐδὲ ἰσχυσαν αἱ θορυβώδεις καὶ δραστηριώταται ἐνέργειαι τῶν ἄλλων ἀντιζήλων κρατῶν νὰ ἀφουπνίσωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Ἑπιμενειδεοῦ ὕπνου· οὐδὲ ἰσχυσαν αἱ κραυγαὶ καὶ οἰμωγαὶ τῶν πασχόντων νὰ συγκινήσωσιν αὐτοὺς, νὰ φέρωσιν εἰς τὴν ἀσφαιρμένην αὐτῶν ψυχὴν τὸ ἄλγος καὶ τὴν οδύνην. Διὰ τοῦτο ἡ μὲν Μακεδονία ἀπώλετο, ἡ δὲ Ἡπείρος σπεύδει πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ καταστροφὴν γιγαντιαίᾳς βήμασιν.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ
ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ
Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΤΕ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheim καὶ Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ὠτῶν, (ὠτίτιον, πολυπόδας τῶν ὠτῶν, διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν τῶν ὀστέων κλπ.) ὡς καὶ τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ λάρυγγος (ρίνιτις, φθίσις, πολυπόδας, καρκίνος κλπ.) δι' ὅλους νεωτάτης μεθόδου καὶ τελειωτάτων ἐφαρμογῶν ἐσχάτως καὶ πάλιν πρὸς τοῦτο μεταβὰς εἰς Παρίσιον παρακολουθήσας τὰς μεθόδους τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου.

Ὁρᾷ ἐπισκέψεως 10-12 καὶ 3-5 ναβ' ἐκαστὴν.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 12, ἀκτικὸν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.